

чу я кротката сърничка. Пашата си тя остави и към Златка се отправи. Щом я зърна проговори:

— Златке, ти добро ми стори! Помня, беше мразовито... Щях да бъда аз убита от ловците край селцето! О, добро ти е сърдцето! Ти тогава съжали ме и във вашта къща скри ме... Дойде време за отплата, чак до вас ще те изпратя!

Радост в Златка мигом лумна. Тя сърничката целуна и по горската пътека тръгнаха полека-лека. Клони буките протягат. Гледат, крета със тояга златкината баба стара. Сетни сили тя събрала, па е тръгнала да дири своята коприварка мила. Щом я малка Златка видя, виком викна:

— Бабке, идем с нашта хубава сърничка от елховата горичка. Но да знаеш, бабко златна, колко много си изпатих. Сремнах ме там джуджета с малки вирнати нослета; със бради, като къдели, да предеш по пет недели... Па ми рекоха: „Царица ще ни станеш, златна птица!“ Бях във техните палати, но ми мъка сви душата за теб, бабичко добричка!... Сремнах нашата сърничка в тъмната гора на слуга. Тя доведе ме до тука... Но аз ида без коприва!

— Да си, внучке моя, жива! А пък ти, сърничке наша, се върни към своята паша. Но да знаете и двете: винаги добро правете на животни и човеци, за да сте щастливи вечно!

Васил Дунавски

НАЙ-ДОБРАТА

Вижте мойта майка,
тя е най-добрата!
Казва да обичам
всички на земята.

И Мургаш и Сивка
й ръката ближат...
Цял ден без почивка
тя за нас се грижи!

С труд да ме изучи
вечно е с иглата.
Вижте мойта майка —
тя е най-добрата!

Веса Паспалеева

Редактори: АЛЕКСАНДЪР СПАСОВ и ВЕЛИЗАРИЙ ЯЛ. СПАСОВ
ул. „Аспарух“ 64, телефон 2-39-22

Печатница „Гладстон“, ул. „Гладстон“ 56